

Arrest

nr. 132 794 van 4 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Zimbabwaanse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. PEHARPRÉ, die loco advocaat G. CENGIZ-BERNIER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 1 juli 2013 het Rijk binnen en diende op 5 juli 2013 een asielaanvraag in. Op 28 mei 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Zimbabweaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 30 maart 1985 te Harare. Uw vader was sinds het jaar 1999 lid van de partij 'Movement for Democratic Change' (verder MDC), en na de opsplitsing van de partij in meerdere fracties in het jaar 2005, van de partij 'Movement for Democratic Change – Tsvangirai' (verder MDC-T). U sloot zich in het jaar 2006 aan bij de partij MDC-T, maar liet zich pas in het jaar 2011 als officieel lid registreren, waarna u een lidkaart ontving. U was een actief lid van MDC-T, verspreidde verkiezingsmateriaal en sensibiliseerde de mensen om te stemmen voor MDC-T. Op 16 april 2013, een week nadat u deelnam aan een verkiezingsbijeenkomst van MDC-T te Glenview (Harare), kwamen er twee 'Central Intelligence Officers' (verder CIO's) naar uw huis en stelden u vragen over MDC-T. U ontkende dat u lid was, maar uw paspoort en laptop werden afgenomen, en na een tweetal uur verlieten de CIO's uw huis. Op 16 mei 2013 werd u thuis geslagen en geschopt, en daarna gearresteerd. U werd meegenomen naar het politiekantoor van Kuwadzana, en u werd er, op grond van de 'Public Order and Security Act', van beschuldigd dat u op ongrondwettelijke wijze de regering wou omver werpen, en u werd opgesloten in een cel in het politiekantoor. Na drie dagen werd u overgebracht naar het 'Harare Central Police Station', waar u een document en verklaring diende te ondertekenen, waarmee u de ten laste gelegde feiten bekende en beloofde zich niet meer in te laten met politiek. Nadien werd u zonder meer opnieuw vrijgelaten, en zette u uw politieke activiteiten voort. Wanneer u op 20 juni 2013 als vrijwilliger, samen met enkele andere partijleden, per wagen flyers en posters van de partij MDC-T ging verdelen, werd de wagen tegengehouden door twee politieagenten, twee soldaten, en zeven leden van de jeugdmilitie van de partij 'Zimbabwe African National Union – Patriotic Front' (verder Zanu-PF), van president Robert Mugabe. U en de andere partijleden werden gearresteerd en per wagen weggevoerd naar het politiekantoor te Kuwadzana. U werd er herkend door een CIO, die u schopte en u ervan beschuldigde de leider van de andere arrestanten te zijn. U werd apart genomen, en gemarteld. U werd nadien overgebracht naar de basis van de Zanu-PF te Mbare, ook gekend als 'Chipangango', waar u verdere martelpraktijken onderging en in een put werd gesmeten. Nadat u enkele dagen later ziek werd, werd u overgebracht naar het 'Harare General Hospital', alwaar u bewaakt werd door een politieagent. Op 24 juni wist u, met de hulp van een zekere Moyo, te ontsnappen uit het ziekenhuis. U dook onder bij Moyo en vernam de volgende dag dat uw moeder gearresteerd werd naar aanleiding van uw ontsnapping, en dat uw vader nadien haar plaats ingenomen had. Moyo bezorgde u een paspoort en bereidde uw vertrek uit Zimbabwe voor. Op 30 juni 2013 verliet u, samen met Moyo, Zimbabwe per vliegtuig en reisde u, via een transit te Nairobi, naar België, waar u aankwam op 1 juli 2013. U vroeg asiel aan op 5 juli 2013. Na uw aankomst te België vernam u van uw moeder dat uw vaders lijk werd teruggevonden op 12 oktober 2013.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het door u geopperde politiek engagement, en lidmaatschap van de partij MDC-T, worden immers niet geloofwaardig bevonden.

U verklaarde sinds 2006 lid te zijn van de partij MDC-T, maar zich pas in 2011 officieel als lid te hebben geregistreerd en een partijlidkaart gekregen te hebben, en dat u voor MDC-T koos, daar uw vader reeds sinds het jaar 1999 lid is van de partij MDC, en een actief lid was in de afdeling waar ook u lid was (zie gehoorverslag CGVS, p. 9 en 10). U verklaarde daarnaast dat u zag hoe de partij vooruitging, en u er daarom ook bij ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaarde dat u in het kader van de verkiezingscampagne, t-shirts en boeken rondbracht, met mensen diende te gaan praten van deur tot deur, en mensen beïnvloedde (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd wat u weet te vertellen over de geschiedenis van de partij MDC-T, verklaarde u onder meer dat de partij deelnam aan de verkiezingen in 2002 en daarbij enkele zetels won in het parlement, alsook dat er nieuwe verkiezingen waren in 2007, een verkiezing die president Robert Mugabe verloor, maar waarbij hij fraude pleegde (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Het dient evenwel opgemerkt, zo blijkt uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier), dat er in het jaar 2002 geen parlementsverkiezingen plaatsvonden in Zimbabwe, maar enkel presidentsverkiezingen. Dat u verklaarde dat uw partij, MDC-T, enkele parlementszetels wist te veroveren bij deze verkiezingen, doet reeds afbreuk aan de

geloofwaardigheid van het door u geopperd politiek engagement voor MDC-T, gezien de presidentsverkiezingen in 2002, niet gepaard gingen met parlementsverkiezingen, en er aan de zetelverdeling in het parlement dan ook niets veranderde na de verkiezingen in 2002. Daarnaast dient opgemerkt, zo blijkt eveneens uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier), dat er in het jaar 2007 helemaal geen verkiezingen plaatsvonden in Zimbabwe. Gevraagd welke verkiezingen er plaatsvonden te Zimbabwe, in het jaar 2007, antwoordde u presidents- en parlementsverkiezingen (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd naar de resultaten van de verkiezingen, antwoordde u dat Tsvangirai 56 procent van de stemmen behaalde, en Mugabe verslagen werd. U verklaarde voorts dat er, na de verkiezingen in 2007, een eenheidsregering werd gevormd in het jaar 2008. Gevraagd of u er zeker van bent dat de verkiezingen waar u over sprak – na dewelke er een eenheidsregering werd gevormd – plaatsvonden in het jaar 2007, antwoordde u bevestigend en voegde u er vaagweg '2007 – 2008' aan toe. Ter verduidelijking opnieuw gevraagd wanneer deze verkiezingen plaatsvonden, antwoordde u in het jaar 2007. U geconfronteerd met de vaststelling dat uit de beschikbare informatie blijkt dat deze verkiezingen in het jaar 2008 plaatsvonden, antwoordde u dan weer bevestigend, verklaarde u vaagweg 'van 2007 tot 2008', en voegde u er – tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring, namelijk dat er in 2008 een eenheidsregering werd gevormd – aan toe dat er eenheidsregering werd gevormd in het jaar 2009.

Gevraagd waarom Tsvangirai niet meteen president werd na de eerste ronde in de presidentsverkiezingen, gezien uw verklaring dat hij 56 procent van de stemmen behaalde, antwoordde u vaagweg dat Mugabe fraude pleegde. U erop gewezen dat, wanneer een presidentskandidaat de eerste ronde van de presidentsverkiezingen wint met meer dan 50 procent van de stemmen, deze normalerwijze als president is verkozen, antwoordde u weinig verhelderend dat Tsvangirai president moest worden, Mugabe zei dat dat niet kon, en hij dan een eenheidsregering voorstelde. U er later tijdens het gehoor op het CGVS nogmaals op gewezen dat, indien Tsvangirai de presidentsverkiezingen won met 56 procent van de stemmen, deze normalerwijze toch verkozen is, antwoordde u opnieuw dat hij dan wel de verkiezingen won, maar Mugabe zei dat Tsvangirai niet gewonnen had (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). U gevraagd of er, na de eerste ronde in de presidentsverkiezingen, nadien een tweede ronde plaatsvond tussen de kandidaten Tsvangirai en Mugabe, antwoordde u – opnieuw uiterst vaag – dat ze erover spraken, en dat u niet meer weet wat er gebeurde. U bevestigde daarna nogmaals niet te weten of er nog een tweede ronde plaatsvond in de presidentsverkiezingen van 2008 (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). U er nogmaals op gewezen dat noch Mugabe, noch Tsvangirai, 50 procent van de stemmen behaalde, volgens de officiële resultaten, en u nogmaals gevraagd of er dan geen twee ronde in de verkiezingen noodzakelijk was, antwoordde u dat dat niet nodig was, omdat Tsvangirai gewonnen had. U de vraag nogmaals gesteld, verklaarde u dan weer dat Tsvangirai een nieuwe verkiezing wou, maar dat niet gebeurde omdat de rechters aan de kant van Mugabe staan. Het dient evenwel vastgesteld, zo blijkt uit de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratief dossier, dat – hoewel Tsvangirai initieel verklaarde, in tegenstelling tot de officiële resultaten, een nipte meerderheid te hebben behaald in de eerste ronde van de presidentsverkiezingen – Tsvangirai er uiteindelijk mee akkoord ging deel te nemen aan een tweede ronde in de presidentsverkiezingen, tussen hemzelf en Robert Mugabe. Ten gevolge van het politieke geweld, en de politieke intimidatie van tegenstanders van Mugabe, trok Tsvangirai zich uiteindelijk terug uit deze verkiezingen, daar hij er niet in geloofde dat de verkiezingen op een eerlijke manier zouden verlopen. Na de tweede ronde in de presidentsverkiezingen op 27 juni 2008, won Mugabe de presidentsverkiezingen. Dat u hierover niets weet te vertellen, meende dat de verkiezingen plaatsvonden in het jaar 2007, en niet blijkt te weten dat er een tweede ronde in de presidentsverkiezingen van 2008 plaatsvond – voorafgegaan door wijdverspreid politiek geweld en politieke intimidatie vanwege Robert Mugabe's Zanu-PF, doet fundamenteel en volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde politiek engagement, en lidmaatschap van de partij MDC-T. Gevraagd wat u weet te vertellen over de ideologie van de partij MDC-T, vroeg u zich eerst af wat u hierover dient te vertellen (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). U uitgelegd dat er verschillende ideologieën bestaan, zoals conservatisme, sociaaldemocratie en liberalisme, en gevraagd hoe u de MDC-T zou beschrijven, antwoordde u ontwijkend dat de MDC-T vecht voor vrije verkiezingen en de mensen meer democratie wilt geven. Gevraagd wat de MDC-T zoal zegt over sociale voorzieningen in Zimbabwe, en gevraagd wat ze willen veranderen en doen, antwoordde u – opnieuw vaagweg en uiterst beknopt – dat ze hard werken om het sociale leven te veranderen. Gevraagd wát ze dan willen veranderen, antwoordde u, opnieuw uiterst vaag en algemeen, dat ze het regime van Mugabe bevechten, zodat de situatie in Zimbabwe verbeterd kan worden. Het dient echter vastgesteld dat in het 'Election Manifesto 2013' vanwege de partij MDC-T – een verkiezingsmanifest dat u zelf neerlegde ter ondersteuning van

het door u geopperd profiel van politiek activist – ingegaan wordt op, onder meer, de plannen die MDC-T heeft met betrekking tot sociale voorzieningen in Zimbabwe (pagina 9 van het door u neergelegde verkiezingsmanifest), alsook wordt er, met betrekking tot de ideologie van de partij, expliciet vermeld dat de partij MDC-T een sociaaldemocratische partij is (pagina 2 van het door u neergelegde verkiezingsmanifest). Ook wanneer u gevraagd wordt naar de standpunten van MDC-T met betrekking tot de Zimbabwaanse economie, en wat ze omtrent hun economische plannen vermelden in het door u neergelegde verkiezingsmanifest, komt u steeds niet verder dan algemene en vage verklaringen dat Mugabe een dictator is, Mugabe tegen het westen is, de mensen democratie verwachten, er steeds gesproken wordt over economie op de partijbijeenkomsten, en er in het verkiezingsmanifest gesproken wordt over de veranderingen in Zimbabwe, het sociale leven, jobs, opvoeding, onderwijs en medicatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 16 en 19). U slaagde er evenwel niet in om nog maar één concreet voorstel vanwege de MDC-T met betrekking tot hun economische plannen te noemen – hoewel op deze plannen uitgebreid ingegaan wordt in het door u neergelegde verkiezingsmanifest (zie pagina 8 en pagina's 10 tot en met 16 van het 'Election Manifesto 2013'). Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u dan ook geenszins aannemelijk weten te maken dat u een actief lid was binnen de partij MDC-T, waarbij u mensen diende te sensibiliseren, te overtuigen en te beïnvloeden in het kader van de verkiezingscampagne.

Verder kunnen nog enkele verklaringen van u worden opgemerkt die – hoewel het hierboven reeds ongeloofwaardig bevonden actief lidmaatschap van de partij MDC-T, reeds volledig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde vervolgingsfeiten die rechtstreeks met dit actief lidmaatschap verbonden zijn – ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde vervolgingsfeiten. U verklaarde dat u, na zware mishandelingen, voor verzorging overgebracht werd naar het 'Harare General Hospital', waar u bewaakt werd door de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). U verklaarde verder dat uw ouders en een zekere Moyo uw ontsnapping regelden, en u wist te ontsnappen uit het ziekenhuis op 24 juni 2013. Gevraagd of u in detail kunt vertellen hoe u wist te ontsnappen, antwoordde u – uiterst beknopt – dat u kon ontsnappen tijdens het bezoekuur daar er vele mensen binnen en buiten kwamen (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). U nogmaals gevraagd om in detail te vertellen hoe dat dan ging, antwoordde u – opnieuw uiterst beknopt – dat Moyo kwam, en u tijdens het lunch-uurtje zei dat hij de agent [die u bewaakte] zou overtuigen. Gevraagd naar meer uitleg hierbij, verklaarde u dat hij [Moyo] zei dat hij hem [de agent die u bewaakte] zou overtuigen, maar u niet weet wat hij zei of hoe dat werd geregeld. Gevraagd hoe het komt dat u niet weet wat Moyo regelde met de bewaker, en gevraagd of u dan niet wou weten hoe u kon ontsnappen, antwoordde u dat u het poogde te vragen, maar hij het u niet wou zeggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). Deze verklaringen weten niet te overtuigen. Dat u pas, nadat u meermaals gevraagd werd hoe u wist te ontsnappen gegeven uw verklaring dat u werd bewaakt, plots beweerde dat Moyo dit met de bewaker regelde – hoewel u initieel enkel verklaarde dat u kon ontsnappen tijdens het bezoekuur omdat mensen binnen en buiten liepen – en u niet weet hoe uw ontsnapping dan 'geregeld' werd door Moyo en de bewaker, zijn danig vage en weinig overtuigende verklaringen, dat er geen geloof gehecht kan worden aan deze. Immers, van iemand die reeds een derde maal gearresteerd werd, mishandeld en gefolterd werd, en geïnterviewd werd omwille van politieke redenen, is het geenszins onredelijk te verwachten dat deze toch ietwat uitleg zou kunnen geven bij de wijze waarop deze aan vervolging en detentie wist te ontsnappen.

U verklaarde voorts dat u Zimbabwe per vliegtuig verliet, gebruik makend van een vals paspoort op uw eigen naam (zie gehoorverslag CGVS, p. 6-7). Ter bevestiging gevraagd of het uw eigen naam was die in het paspoort waarmee u reisde, vermeld stond, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd welke foto er in dit paspoort stond, antwoordde u dat het een foto van uw broer was. Gevraagd hoe u aan dit paspoort kwam, verklaarde u dat Moyo u dit paspoort bezorgde, maar u niet weet hoe hij dat regelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 en 23). Gevraagd of u enige problemen ondervond bij de grenscontrole in Zimbabwe, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u dat hij [Moyo] u zei dat alles onder controle was en jullie geen probleem zouden hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd waarom uw eigen naam in dit paspoort stond, gezien dit geenszins logisch is, gegeven uw verklaringen dat u uit detentie ontsnapte en gezocht werd, en u slechts met behulp van een vals paspoort Zimbabwe wist te verlaten, antwoordde u dat u niet weet waarom dat zo was (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). U voegde eraan toe dat hij [Moyo] sprak met de personen van immigratie, u niet weet wat ze zeiden, en Moyo u zei dat alles onder controle is – hoewel u hieromtrent, wanneer u eerder tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd naar eventuele problemen aan de grenscontrole te Zimbabwe, helemaal niets vermeldde. Gevraagd hoeveel er betaald moest worden aan Moyo,

antwoordde u het niet te weten en verklaarde u dat hij dat met uw ouders regelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd of u zelf Moyo reeds kende, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd hoe uw ouders hem kenden, antwoordde u eveneens het niet te weten. U op het einde van het gehoor op het CGVS nogmaals gewezen op uw bevreedende verklaring Zimbabwe verlaten te hebben met een paspoort op uw eigen naam, en gesteld dat zo iets toch het laatste is wat iemand – die gezocht wordt door de autoriteiten – zou willen doen, herhaalde u ontwijkend dat u niet weet wat Moyo zei tegen de immigratiebeambten, en voegde u eraan toe dat het traumatiserend was voor u en er in het paspoort een foto van uw broer stond (zie gehoorverslag CGVS, p. 33).

Het dient vastgesteld dat deze verklaringen helemaal niet weten te overtuigen. Immers, de onwetendheid die blijkt uit uw verklaringen – betreffende de wijze waarop Moyo erin slaagde u te helpen ontsnappen uit het ziekenhuis, hoe Moyo aan het valse paspoort geraakte waarmee u Zimbabwe verliet, hoe Moyo erin slaagde u zonder problemen door de Zimbabweanse grenscontrole te loodsen met een paspoort op uw eigen naam, betreffende de vraag hoeveel Moyo betaald moest worden, en hoe uw ouders Moyo überhaupt kenden – alsook uw uiterst beknopte en lichtelijk wijzigende verklaringen hieromtrent, zijn danig onaannemelijke verklaringen voor iemand die oppert vervolgd te zijn geworden door zijn overheid, en voor zijn leven te vrezen, daar het allerminst aannemelijk is dat deze zich geen enkele vraag zou stellen wanneer deze met een paspoort op eigen naam het land wilt verlaten per vliegtuig, samen met een persoon die hij niet kent en waarvan hij niet weet hoe deze zijn ontsnapping wist te regelen. U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken – alwaar u uw asielaanvraag indiende – verklaarde niet te weten welke de naam was in het paspoort waarmee u gereisd heeft van Zimbabwe naar België, noch welke foto in dit paspoort stond, daar u niet in het paspoort gekeken heeft (zie 'Verklaring DVZ', vraag 35), antwoordde u dat u toen verward was en onder stress stond, en u niet alles kon uitleggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd waarom u zei dat u niet wist welke naam er in het paspoort stond – gegeven uw verklaring op het CGVS, dat het simpelweg uw eigen naam was – antwoordde u opnieuw vaagweg, en ontwijkend, dat u gestrest was en de man [Moyo] u hier had gedumpt. U voegde er nogmaals aan toe dat uw broer op de foto stond, maar gaf geen enkele verklaring waarom u op de DVZ beweerde niet te weten welke de foto was in het paspoort, daar u niet in het paspoort gekeken zou hebben. Deze manifest tegenstrijdige verklaringen, afgelegd op enerzijds de DVZ en anderzijds het CGVS, doen verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas. Dat u – zo u verklaarde – op de DVZ onder stress stond en verward was, en u daarom verklaarde niet te weten welke naam en welke foto er in het paspoort stonden waarmee u reisde, weet allerminst te overtuigen. Immers, het is allerminst geloofwaardig dat iemand zou 'vergeten' dat zijn eigen naam in het paspoort stond, alsook een foto van zijn broer, en door stress en verwardheid zou verklaren niet in het paspoort te hebben gekeken. Deze verklaringen overtuigen niet, en bevestigen enkel het ongeloofwaardig karakter van de door u, in het kader van uw asielrelaas, afgelegde verklaringen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Wat betreft de door u neergelegde lidkaart van de partij MDC-T, dienen volgende opmerkingen gemaakt. Vooreerst dient opgemerkt dat het louter in bezit zijn van dergelijke kaart, nog geen bewijs vormt van het door u geopperde lidmaatschap. Voorts dient gewezen op de vaststelling dat er op de voorkant van deze lidkaart – waar de gegevens van het betreffende lid vermeld worden – meerdere zaken met correctievloeistof gewist en gewijzigd werden, hetgeen bij voorbaat reeds twijfels oproept met betrekking tot de betrouwbaarheid van de vermelde persoonsinformatie. U hierop gewezen, verklaarde u enkel dat ze een fout maakten en het verbeterden (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Voorts blijkt uit de beschikbare informatie dat er sinds eind augustus 2010 een nieuwe versie van de lidkaart wordt gebruikt, hetgeen het uiterst onwaarschijnlijk maakt dat u – na officieel lid te zijn geworden van MDC-T in het jaar 2011 – een oude versie van de lidkaart zou hebben gekregen, die dateert van het jaar 2009. Dit gegeven zijnde, weet de door u neergelegde lidkaart bovenstaande vaststelling dan ook niet te wijzigen. Wat betreft de door u neergelegde brief vanwege een zekere N. Paiva, waarin bevestigd wordt dat u een bonafide lid zou zijn van de partij MDC, dient vastgesteld dat dergelijke getuigebrieven geen bewijskracht bezitten. Voorts dient opgemerkt dat de authenticiteit van deze door u neergelegde brief geenszins verifieerbaar

is, door gelijk wie, gelijk wanneer en gelijk waar geschreven kan zijn. Tot slot kan hierbij nog opgemerkt worden dat de naam van de partij MDC in deze brief foutief geschreven werd als 'Movement for Democratis Change', hetgeen verdere ernstige twijfels oproept met betrekking tot de betrouwbaarheid van de inhoud van deze brief. Wat betreft het door u neergelegde 'Election Manifesto 2013' van de partij MDC-T, dient vastgesteld dat het louter in bezit zijn van dit verkiezingsmanifest, geenszins een bewijs vormt voor het door u geopperde politiek activisme en lidmaatschap van MDC-T. Daarenboven, zo blijkt uit het bovenstaande, wist u de inhoud van dit verkiezingsmanifest niet weer te geven. U verklaarde tevens dat u dit manifest bij zich had bij uw vertrek uit Zimbabwe (zie gehoorverslag CGVS, p. 9), hetgeen het door u geopperde asielrelaas des te ongeloofwaardiger maakt, daar het geenszins aannemelijk, noch geloofwaardig, is dat iemand – die uit vrees voor zijn leven zijn land, omwille van politieke vervolging, moest ontvluchten – campagnemateriaal met zich zou meenemen, wanneer deze met een paspoort op eigen naam het land verlaat. De Zimbabweaanse geboorteakte en identiteitskaart die u neerlegde, vormen geen bewijs van het door u geopperde asielrelaas, en weten bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: "Stuk 3 copie van de zimbabweaanse ID-kaart, Stuk 4 geboorteakte, Stuk 5 lidkaart partij "movement for democratic chage", Stuk 6 attest lidmaatschap "MDC".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de "schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 op basis waarvan de vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967 en van artikel 48/5 waarin de vervolging wordt gedefinieerd en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980" en "Ondergeschikt wordt de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 gevraagd, omwille van het reëel risico op ernstige schade".

2.3. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Nopens de status van vluchteling

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

2.5. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om zijn politieke profiel en hierop gesteunde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongrondigheid van verzoekers asielaanvraag.

2.6. De Raad ziet hoegenaamd niet waarom verzoeker met een paspoort op zijn eigen naam maar met de foto van zijn broer zou reizen (gehoor p. 7, p. 23, p. 33), gezien hij dan onmiddellijk op eigen naam traceerbaar is en daarenboven op basis van de foto gemakkelijker kan worden vastgesteld dat er fraude in het spel is. Alleszins kan hieruit geen enkele vrees voor vervolging door de Zimbabwaanse autoriteiten blijken nu verzoeker onder zijn eigen naam reisde en hij geen problemen bij de grenscontrole in Zimbabwe ondervond, te meer verzoeker bij vertrek naast zijn paspoort ook zijn identiteitskaart en geboorteakte in zijn portefeuille had en een *"election manifest, agenda for real transformation"* (gehoor p. 8-9). Dergelijke feiten houden een dermate onvoorzichtig handelen in dat ze niet te rijmen vallen met verzoekers bewering een ontsnapte politieke gevangene te zijn. Dit klemmt te meer nu verzoeker wist dat hij zich meermaals door een identiteitscontrole diende te gaan bij zijn vertrek.

2.7. Verzoekers verklaringen komen evenmin ernstig voor in het licht van de door verzoeker geschetste staatsterreur en massale vervolgingen van politieke opposanten in Zimbabwe. Immers is geheel ongeloofwaardig dat nadat twee mensen van de COI op 16 april bij hem thuis kwamen, zijn paspoort en laptop confisqueerden waarbij *"wanneer ze mijn laptop namen, ik had foto's van de partij, enkele foto's van de rally, en foto's waarop ik sta met de partij T-shirts enzo"* verzoeker niet ter plaatse, of minstens onmiddellijk nadat ze deze foto's zagen, werd gearresteerd maar enkel *"ze lieten een boodschap na: dat ze zouden terugkomen voor me op een dag en me vangen"* (gehoor p. 20, p. 25). Eveneens kan niet overtuigen dat verzoeker indien hij bekend zou zijn met politieke opposanten, niet wist dat hij onmiddellijk moest onderduiken na de inbeslagname van dit bezwarend bewijsmateriaal. Voorts is het dermate uitzonderlijk dat verzoeker na zijn eerste arrestatie op 16 mei 2013, na het ondertekenen van een document en een verklaring (*"om te bekennen en te zeggen dat ik het nooit meer zou doen"*), zonder meer werd vrijgelaten zonder klacht, temeer gezien *"ze me gevonden hadden in bezit van de flyers, de foto's op mijn laptop, de T-shirts"* (gehoor p. 21, p. 27-28). Ten slotte geeft verzoeker geen verklaring waarom hij een uitzonderlijke behandeling kreeg na zijn tweede arrestatie op 20 juni 2013 en hij naar een algemeen hospitaal zou zijn gebracht, ziek werd en daar zelfs een boodschap zou kunnen doorgeven hebben naar zijn moeder en diens gevolg zou kunnen ontsnappen zijn terwijl hij door politie bewaakt werd doordat *"M. kwam, hij zei dat tijdens lunchuurtje, hij de agent zou overtuigen"* (gehoor p. 21, p. 29). De Raad kan de commissaris-generaal enkel bijtreden waar hij om de in de bestreden beslissing aangehaalde redenen geen bewijswaarde kan hechten aan de partij (getuig)schriften. Verzoekers vervolging komt in het licht van de door de bestreden beslissing

aangehaalde feitelijke politieke onjuistheden, zijn onwetendheden en aaneenschakeling van uitzonderlijke gunsten, geheel verzonnen voor.

2.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming

2.9. Verzoeker meent in een tweede middel in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet omwille van de situatie onder president Mugabe in Zimbabwe en de aldaar voortdurende mensenrechtenschendingen. Verzoeker brengt echter geen nuttige informatie aan die deze korte bewering ondersteunt. Evenmin wordt aannemelijk gemaakt dat verzoeker zelf vervolgd is geweest of het voorwerp was van mensenrechtenschendingen, zodat dergelijke veralgemeningen in verzoekers situatie niet golden.

2.10. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Zimbabwe een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.11. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK